

העולם הבא

בעריכת

חיים

בנאי

איך לזכות בטוטו?

שני חברים נפגשו בתחנה של טוטו-כדורגל. אמר האחד: „תראה מה זה, אני אף פעם לא זוכה.“ השיב לו חברו: „אני דוקא זוכה כל שבוע במשהו.“ איך זה? „פשוט מאוד: כל יום אני חולק לבית-הכנסת ומתפלל.“ „יופי, גם אני אעשה כמוך,“ מרוצה החבר. אחרי חודשיים נפגשים השניים שוב: „נו, הרווחת משהו?“ שואל נותן העצה.

„שום דבר, ותאמין לי, שהתפללתי כל יום,“ משיב חברו בהתמרמרות. „באיזה בית-כנסת התפללת?“ מתעניין המרוויח. „בית כנסת אוהבי ציון שבשכונה שלי,“ באה התשובה. „אז זה בכלל לא פלא שלא הרווחת. זהו בית-כנסת של פיס!“

באלונים

זה היה בימי סטאלין

כתבנו המשוטט ביקר בבית-המועצות צות, ופגש שם פועל אחד שהיה מאחר כרונית לעבודה. יום אחד ניגש לאותו פועל הקומיסר ואמר: „שמע חבר, אם תאחר עוד פעם אחת, תעוץ לסיביר!“ אבל מה לעשות, ולמחרת היום קם אותו פועל שוב באיחור? הוא הת-לבש מהר ורץ כמו משוגע לכיוון האוטובוס המוביל אותו לעבודה. בדרך עוצר אותו חבר, ושואל אותו

למה הוא ממהר. הפועל מסביר לו. „אז מה אתה מתרגש,“ מייעץ החבר. „עלה לאוטובוס, שבור חלון, יבוא שר-טר וישאל מי שבר את החלון, תקום ותגיד שאתה. הוא יעצור אותך, ותהיה לך סיבה לאיחור.“ הפועל קנה את העצה, עלה לאוטובוס ושבר חלון. בא שוטר ושאל: „מי שבר את החלון?“ כל הנוסעים באוטובוס קמו.

עוד פתרון...

בשבת שמעתי עוד מזימה מבריקה לבעיית לנסקי: „שמת בטח לב,“ הסביר לי אחד מעובדי בריכת „אכדיה“, „שלנסקי הולך כל יום לבריכה ומשתוף. למה כל יום? זו הוראה של ממשלת ישראל. הוא חושב שדואגים לבריאותו. שיחשוב!“ „כל יום הוא משתוף ארבע שעות בשמש! עד שיהיה שחור כמו כושי. ואז אפשר יהיה לגרש אותו, לפי החוק, מן הארץ — בתור כושי יהודי!“

זוהר ידן

הכושים היהודיים

מסיפורי דידי מנוסי:

כושי יושב בתחתית בנין-יורק וקורא בעיון עיתון אידי-שי. מולו יושב יהודי, העוקב אחריו בתימהון. „אתה יודע לקרוא אי-דיש?“ שאל לבסוף. „בטח,“ אמר הכושי. „אני יהודי כושי.“ „באמת?“ שאל היהודי, „אז אתה בוודאי טובל מאוד!“ „לא נורא,“ השיב הכושי. „אני לא מספר לאף אחד שאני כושי.“

הבקבוק והמעיל

„איך התפוצץ לך הצמיג?“ „עליתי על בקבוק חלב.“ „מה, לא ראית אותו?“ „לא, הילד המטומטם החזיק אותו מתחת למעיל שלו!“

ובילוי שנתי

שמע, אני ואשתי בילינו נהדר בי-שנה שעברה על חוף-הים. קודם היא קברה אותי בחול, אחרי-כן אני קברתי אותה. אז השנה אני הולך להר-ציא אותה.

שמפו ביצים

ירוחם נכנס לבית-מרקחת ומבקש בקבוק שמפו. „איזה שמפו אתה רוצה?“ „איזה יש לכם?“ „יש כל מיני, יש שמפו ביצים...“ „זה טוב גם לראש?“

האמת על

פרשת לנסקי

מדינת-ישראל לא רצתה לתת למאיר לנסקי לעזוב את הארץ. אבל מה לעשות כשהאיטלקים האמריקאיים, השייכים בחלקם למאפיה, הפגינו ליד השגרירות שלנו בניו-יורק — עם של-טים „שלח את עמי?“ אז לא היתה לנו ברירה, אלא לתת לו לעזוב. עם המאפיה מסוכן להת-עסק, אבל כראוי למחז היהודי, עשינו זאת בצורה אלגנטית, ולא חידשנו לו את הוריו.

כינת המודעה הקטנה

קח את אחד מעיתוני-הערב של יום שישי, פתח את מדור השידור-נים וקרא. אני מבטיח לך שתצחק כל השבת.

דוגמאות? בבקשה:

„אולי בדרך זו אמצא אותך, אני רווקה נאה ממוצא תימני, 22/157, פקידה סולידית ומסורתית, מעוניינת בהיכרות רצינית עם רווק נחמד — רק ממוצא תימני או אשכנזי.“

זה מה שנקרא מיזוג גלויות!

„עבור ידידתי, בת 25, ביולוגית, לפנות בערב ל — — —.“

נא לתקשר, חיידק.

„פרטי, גרוש בלי ילדים, 36/175, אשכנזי, רכוש + דירה, מעוניין במת-אימה, דת-ו, לפנות ל — — —.“

„תוססת (אך מהססת), נאה ואינטלי-גנטית, מעוניינת בעליו (אך לא פיזי), אשכנזי, אקדמאי, עד 35.“

ניתוח מכסיקאי

רופא צעיר ממכסיקו בא לארץ, כדי לעבור השתלמות בניחות-לב אצל רופא ישראלי מפורסם.

שני הרופאים נכנסו לתדר-הניתוח. כעבור חמש דקות נראה הישראלי יוצא. כשהוא היסטרי לגמרי.

„דוקטור גונזאלס, אתה לא מוכרח לצעוק אולה כל פעם שאני תוקע את האיזמל!“